

sende afgrænsning af den kreds af selskaber, hvor offentlige repræsentanter bør udpeges, er det fundet hensigtsmæssigt at vælge de selskaber, hvor der kan vælges arbejdstagerrepræsentanter. Ordningen bygger dermed på et relativt let konstaterbart kriterium, som i forvejen anvendes for aktieselskaber i almindelighed, og for forsikringselskaber, banker og sparekasser ved valg af arbejdstagerrepræsentanter.

Ifølge en undersøgelse, som er foretaget af forsikringsrådet, vil der herefter blive tale om offentlige repræsentanter i 28 selskaber. Hertil er knyttet yderligere 31 mindre selskaber i koncerner og lignende, som sammen med 19 af de 28 selskaber udgør 13 koncerner. Der vil herved ud af 152 forsikringselskaber blive dækket 59 selskaber, der omfatter de 28 største, og som repræsenterer ca. 80 pct. af den samlede præmieindtægt.

9) Forslaget indeholder en bestemmelse om redelig forretningskik og god forsikringspraksis, en bestemmelse som ikke findes i den gældende lov. Forsikringsrådet har også hidtil påset, at forsikringselskaberne driver deres virksomhed i overensstemmelse med god forretningskik. I de tilfælde, hvor rådet har måttet gribe ind, er uoverensstemmelserne som regel blevet bilagt i mindelighed. Der er således skabt en vis praksis for indseende med selskabernes virksomhed på denne måde. Det vil være rimeligt at underbygge tilliden til forsikringselskaberne ved at skabe et lovgrundlag herfor, således at selskaberne fortsat kan leve op til denne standard. En lignende regel findes allerede for pengeinstitutter i bank- og sparekasseloven, § 1, stk. 6.

Bestemmelsen skal ses i forbindelse med forslaget om indførelse af offentlige repræsentanter, idet en bestemmelse om redelig forretningskik og god forsikringspraksis vil være af værdi for de offentlige repræsentanters virke i forsikringselskabernes bestyrelser.

10) Spørgsmålet om forsikringsrådets sammensætning har været genstand for overvejelse fra tid til anden. Udviklingen har medført, at den oprindelige begrundelse for et råd som administrerende organ ikke længere er holdbar.

Spørgsmålet om forsikringsrådets fremtidige struktur må derfor løses under hensyntagen til de aktuelle opgaver, der skal løses af et forsikringstilsyn.

Forslagets bestemmelser indebærer, at det nuværende forsikringsråd som tilsynsmyndighed bliver erstattet af et forsikringstilsyn, bestående af et råd og et direktorat. Herefter vil forsikringsrådet være det ansvarlige organ, som træffer afgørelser i principielle spørgsmål, klagesager o. l., medens forsikringsdirektoratet varetager den daglige administration. Den nærmere funktionsdeling mellem rådet og

direktoratet vil blive fastlagt i en forretningsorden og et regulativ. Den foreslåede sammensætning af rådet indebærer, at repræsentanter for forsikringstagerne, for forsikringselskaberne og for pensionskasserne vil få sæde i rådet og dermed få indflydelse på dets afgørelser, samtidig med at den fornødne juridiske, aktuarmæssige og nationaløkonomiske sagskundskab er tilstede. Efter gældende lov kan den, der indanker en af forsikringsrådet truffen afgørelse for handelsministeren, forlange, at sagen, forinden afgørelsen træffes, af ministeren forelægges et nævnt til erklæring. Dette nævnt foreslås ikke opretholdt bl. a. under hensyn til den ændrede sammensætning af forsikringsrådet, samt til at nævnet ikke har været i funktion i en meget lang årrække.

11) Bestemmelserne om fordelingen af udgifterne til dækning af forsikringstilsynets virksomhed foreslås ændret således, at der sker en rimelig fordeling under hensyn til de betydelige renteindtægter, som især livsforsikringselskaberne og pensionskasserne oppebærer.

12) De såkaldte „tværgående“ pensionskasser foreslås overført fra lov om tilsyn med pensionskasser til lov om forsikringsvirksomhed. Der er tale om pensionskasser for f. eks. ingeniører, læger, sygeplejersker og værkstedsfunktionærer.

Karakteristisk er således, at medlemskredsen ikke — som det var pensionskasselovens oprindelige hensigt — er begrænset til de ansatte i en bestemt privat virksomhed, men til personer med en bestemt uddannelse, uanset hvor de er ansat, eller til særlige brancher. Disse pensionskasser er endvidere i almindelighed langt større end pensionskasser knyttet til enkelte virksomheder. Bl. a. disse forhold gør, at pensionskasselovens bestemmelser i virkeligheden ikke dækker de „tværgående“ pensionskassers behov. Deres virksomhed er nærmere en begrænset form for forsikringsvirksomhed.

Efter forslaget vil disse pensionskasser derfor blive sidestillet med gensidige skadesforsikringselskaber med særligt begrænset formål, således at loven anvendes med de lempelser og undtagelser, som gælder for disse selskaber. Virkningen heraf vil bl. a. være, at de alene er bundet af vedtægternes regler om udrædelsesgodtgørelser, at de optages i forsikringsregisteret, at forsikringslovens regler om overdragelse af en forsikringsbestand kan finde anvendelse, at der stilles større krav til disse pensionskassers regnskabsaflæggelse, og at de hvert år skal indsende en aktuaropgørelse til forsikringstilsynet mod nu hvert 3. år.

Endvidere vil loven finde anvendelse på pensionskasser, hvis medlemmer består af selvstændige erhvervsdrivende inden for samme branche. Disse